

DUEVENNEN

Artikkel 3 - 2019

DOMMEROPPDRAG I SHARJAH

Etter å ha meldt avbud tidligere var jeg så heldig å igjen bli invitert som dommer til nasjonalutstillingen for Kinesere i Sharjah.

Sharjah er et emirat i De forente arabiske emirater. Det ligger hovedsakelig ved Persiagulfen. Hovedstaden er byen Sharjah, som i praksis har blitt en nordlig forstad til millionbyen

Dubai.

Uvisshet vedr. reiserute gjorde sitt til at det ble litt stress i forkant. Billettene kom ikke før 14 timer før avreise.

Det er ikke til å stikke under stolen at det ble en noe strabasjøs reise via Paris og nattflyging til Dubai innerst på trange seter med Airfrance.

Lett nervøs stod jeg så uten-

Her står oppdretterne og følger nøye med på min bedømmelse. Jeg må hele tiden forklare hva jeg mener om duene og vise dem både fortrinn og eventuelle feil. Jeg måtte også begrunne hvorfor den ene gikk foran den andre...

for flyplassen i Dubai og lurte på hva som skjedde. Det var jo avtalt at jeg skulle hentes. Så kom det endelig en melding på Whatsapp og jeg fikk forklart hvor jeg befant meg.

Deretter var det i full fart til utstillingen hvor bedømmelsen allerede var i gang.

Her skulle det bedømmes - på en for meg ny måte. Der var stilt opp ca. 8 duer og jeg skulle så ta bort en og en samtidig som jeg forklarte på engelsk hvorfor. Tilslutt skulle der være 2 tilbake og nr. 1 skulle bestemmes.

Deretter kom der 8 nye duer i

burene og det samme ble gjentatt. Vinnerne i hver klasse ble champion. Og til slutt var det den store finalen hvor Grand champion skulle kåres. Det var altså best in show av kineserne.

Jeg fant den desidert beste due, en rødsket han. En liten anerkjennelse for meg selv og min bedømming, var det jo, at jeg etter bedømmelsen fikk høre at det var en due fra Per Alfred Nilsson.

Det var veldig tydelig at kåringen betød mye for oppdretterne. Etter kåringen i hver klasse klappet alle og var tydelig stolt av å bli kåret.

Due/Fuglemarkedet i Sharjah

Oppdretterne setter selv duene inn i burene. De ordner på duene og bruker god tid på dette. Spesielt god tid brukte oppdretterne av de indiske påfuglene. Her skulle tape fjernes og halen ordnes. Etter bedømmelsen ble duene raskt fjernet fra burene. Der var kun ca. 60 kinesere, mens påfuglene talte nærmere 400. Her gikk bedømmelsen over 2 dager. I tillegg til dette kan nevnes et stort antall engelske LF. Her hadde de hentet en engelskmann fra Newcastle. Til å dømme påfuglene hadde de

hentet Spud Pough fra USA.

Under hele arrangementet var der mange forskjellige arabiske drikker tilgjengelig og jeg fikk smakt alle. Sandwich var der også så alle kunne forsyne seg når de følte for det.

Premieutdelingen foregikk etter at utstillingen var ryddet ut lørdag. Og det som var viktig her var fotograferingen av oppdretterne og ikke duene etter som de jo var fjernet rett etter bedømmelsen. Den største gledesscenen jeg noen gang har sett har jeg på video. Det var han som gjorde rent bord når

*Like utenfor due/
fuglemarkedet var
det mulig å få kjøpt
alt mulig som hører
fuglehold til.
Her kunne man
også kjøpe duefor
i løs vekt, som vi
gjorde hos Foder-
nielsen, i Bergen,
i min barndom*

det gjaldt påfuglene.

Der var mange inntrykk fra den arabiske verden, og det var fantastisk å oppleve dette.

Det kan nevnes at maten ble inntatt på arabisk vis, hvor vi spiste med fingrene fra et felles fat. Mange satt også på gulvet barfot, noe jeg unngikk med nyoperert kne.

Merkelig var det også å op-

pleve at oppdretterne hadde tjenere fra India og Bangladesh som fulgte dem overalt. Uvant og kanskje noe middelaldersk.

Lørdag kveld ble tilbragt sittende ute til kl. 0230 drikkende på te og vann. Det gikk mye på arabisk, men tidvis deltok Spud og jeg i samtalen. Ingen av vertene var spesielt god i engelsk.

Fra premieutdelingen

På besøk i et duehus

Besøk hos oppdrettere var også i programmet. Samtlige har duene stående i faste bur, noe uvant for oss. Veldig lett å vise fram duene sine og diskusjonene var selvsagt i gang når man enkelt kunne ta ut en due fra buret sitt. Dette medfører jo mye arbeid, men krever jo ikke mye plass.

Overalt ble det servert arabisk kaffe og te - Lipton yellow label.

En tur til fuglemarkedet – dyremarkedet i Sharjah gjorde også stort inntrykk på meg. Her kunne du selge dine frasorterte duer til forhandlere for 20 usd. Duer i de fleste varianter var her for salg. Alt tilbehør kunne man også få kjøpt her og veterinærklinikkene lå på rekke og rad.

Angivelig skal der være et enda større marked i Dubai, så det får bli neste gang.

En sightseeingtur til Dubai var overveldende og fantastisk for meg.

Generelt sett kan jeg si at kvaliteten på Kineserne var temmelig lik den vi har i Europa.

Ellers var araberne meget gjestfrie og omtenkssomme. Det var en spennende opplevelse for meg å få et innblikk i deres kultur. Det toppet seg også da jeg ble invitert ned igjen neste år. De lovet da å doble antall Kinesere og billettene skulle jeg få 2 måneder før utstillingen.

Tekst og bilder

Rolf Henning Hegland

